

РЕШЕНИЕ

№ 131

гр. Благоевград, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети декември
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надя Узунова

Членове: Владимир Ковачев
Гюлфие Яхова

при участието на секретаря Анастасия Фотева
като разгледа докладваното от Гюлфие Яхова Въззивно гражданско дело №
20221200500916 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по въззивна жалба, подадена от Собствениците в етажна собственост с адрес гр. Благоевград, ул.“Д. Т., представлявана от управителя П. З. И., срещу Решение № 324/10.06.2022г., постановено по гр.д. № 1645/2020г., по описа на Районен съд - Благоевград. В жалбата се съдържат оплаквания, че решението е недопустимо, евентуално неправилно, поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Излага се, че атакуваното първоинстанционното решение е постановено срещу процесуално неправосубектна страна, поради което е недопустимо. На следващо място се излага, че при произнасяне по съществото на спора, първоинстанционният съд е допуснал съществени процесуални нарушения, нарушил е материалния закон, а в определени части мотивите му съдържат вътрешни противоречия и взаимоизключващи се съждения. В жалбата се навежда, че противно на изложените от първоинстанционния съд мотиви по делото е безспорно, а са налице и достатъчно убедителни доказателства за провеждане на процесното общо събрание на етажната собственост и съдържанието на взетите решения. Излага се, че в тази му част атакуваното решение е необосновано и вътрешно противоречиво, тъй като първоначално районният съд е приел за безспорно обстоятелството, че на 29.07.2020г. е проведено общо събрание, а впоследствие е направен напълно противоположен извод, че не е доказан факта на провеждане на събрание и вземане на решения. Заявява се, че нито в исковата молба, нито в хода на

производството ищците са оспорили факта на провеждане на общото събрание и вземането на атакуваните решения. С оглед на това за районния съд не е съществувало правомощието да се произнесе по осъществяването на това обстоятелство като основание за уважаване на предявения иск. На следващо място изводът, че ищците надлежно са оспорили съставения на основание чл. 16, ал.4-6 ЗУЕС протокол за проведено общо събрание е неверен, противоречи на събраните по делото данни, включително и на непосредствените изявления на ищците. В съдебно заседание процесуалния им представител изрично е заявил, че копие от съставения на основание чл.16 от ЗУЕС протокол не са искали, съответно не са получавали, а единственият протокол за проведеното общо събрание, с който са се сдобили е констативният протокол на помощник нотариус Б.. Навеждат се доводи, че районният съд неправилно е интерпретирал доказателствената стойност на съставения на основание чл.16 от ЗУЕС протокол за проведено общо събрание на етажната собственост. Посочва се, че в противоречие с процесуалния закон и практиката на ВКС по приложението му, първоинстанционният съд е възложил на ответниците етажни собственици да доказват провеждането на събрание и взетите и отразени в протокола решения. Излага се, че провеждането на общото събрание и съдържанието на взетите на него решения се доказва по делото с официален документ – съставен на основание чл.593 ГПК констативен протокол от нотариус. Сочи се, че в представения констативен протокол са вписани две дати – на съставяне и дата на извеждането му. Противно на изложеното от районния съд това обстоятелство нито опорочава доказателствената стойност на протокола, нито го прави нищожен. Поддържа се, че в нарушение на съдопроизводствените правила районният съд е игнорирал показанията на свидетеля Б., който ясно и конкретно е обяснил защо е налице разминаване в датите на съставяне и извеждане на констативните протоколи. В жалбата се релевира довод, че противно на приетото на първоинстанционния съд поканата за свикване на събранията съдържа всички необходими реквизити. Относно законосъобразността на отделните решения взети на оспореното общо събрание се поддържа, че всички те са законосъобразни, като в нарушение на процесуалния закон изложените в тази насока аргументи в отговора по чл. 131 ГПК не са обсъдени от районния съд.

По подробно изложени съображения се прави искане решението на първата инстанция да бъде обезсилено като недопустимо, евентуално да бъде отменено като неправилно, и вместо него да бъде постановено друго, с което да бъде отхвърлен предявеният иск с правно основание чл. 40, ал. 1 ЗУЕС за отмяна на взетите на проведеното на 29.07.2020г. общо събрание на етажна собственост с адрес Благоевград, ул. “Д.Т.”.

Претендира се присъждане на разноски, включително за заплатен адвокатски хонорар.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е депозиран писмен отговор от страна на въззиваемите, чрез пълномощник, в който е изложено становище за неоснователност на въззивната жалба. Иска се да бъдат отхвърлени като неоснователни възраженията за недопустимост на решението поради

постановяването му срещу ненадлежна страна, като са посочва, че достатъчно условие за редовност на исковата молба е посочването на името и адреса на председателя на управителния съвет или на упълномощено от него лице. Посочва се, че първоначалната искова молба е подадена именно против ЕС, като по указание на съда са посочени и отделните собственици, като на същите е дадена възможност за подаване на отговори, от което право те са се възползвали. Ето защо нито са налице процесуални нарушения касаещи размяната на книжа, нито пък е налице просрочие на исковата молба. Навежда се, че още с първоначалната молба са оспорени решенията на ЕС от 29.07.2020г., а кой ще бъде ответник по нея е въпрос на редовност на иска, а не на сроковете за оспорване на решенията на ОС. Излага се, че възраженията във въззивната жалба, че е налице редовно обявяване на протокола от събранието и че по него не са постъпили оспорвания, не се подкрепя от доказателствата по делото, а точно обратно опровергава се, поради което правилно съдът е приел за установено, че оспорване на протокол от събрание е налице, а ответникът по иска не доказва материализираното в него, вкл. спазване на процедурата по свикване и провеждане на събранието. Поддържа се, че са правилни съответни на доказателствата по делото изводите на съда, че процедурата по свикване и провеждане на събрание на ЕС е строго формална и всяко нарушение, на което и да е от правилата по ЗУЕС е основание за отмяна на решенията без съдът да разглежда спорът по съществото му. Твърди се, че такива нарушения категорично са налице, тъй като за свикване на събранието не е изпълнена процедурата по чл. 13 ЗУЕС, вкл. не е установено наличие на надлежно съставена и залепена покана за събрание. Излага се, че протоколът на нотариуса не съдържа нито идеалните части от етажната собственост, които „явилите се“ представляват, нито номера на самостоятелния обект, на който са собственици, нито пък има подписи на етажните собственици върху него. Поддържа се в отговора на жалбата, че част от атакуваните решения са взети извън компетентността на ОС, а други са в противоречие с императивни норми на ЗУЕС. Искане се първоинстанционното решение да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно, като бъде осъден въззивникът да заплати на въззиваемите сторените разноски във въззивната инстанция.

Съобразно правомощията си на въззивна инстанция, определени в чл. 269 ГПК, при извършената служебна проверка се констатира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. По същество депозираната жалба е основателна, а атакуваният акт неправилен поради следните съображения:

Районен съд - Благоевград е сезиран с иск по чл. 40 ЗУЕС от ищците П. Т. и В. Т. за отмяна на решения, взети на общо събрание на ЕС на сграда, находяща се на адрес ул. „Д.Т.“ № 6, проведено на 29.07.2020г. На първо място се сочи, че са налице нарушения, касаещи свикване и провеждане на общото събрание. На следващо място се сочи, че част от взетите решения са извън компетентността на общото събрание, а други са взети в противоречие с императивните разпоредби на ЗУЕС.

Ответниците – етажни собственици на сграда, находяща се на адрес: Благоевград, ул. „Д. Т., представлявани от управителя П. Талев, в писмения

отговор сочат, че решенията на ЕС са законосъобразни и са спазени всички изисквания на закона по свикването, провеждането и вземането на решения.

Районният съд е уважил иска като е приел, че не са ангажирани безспорни и категорични доказателства за това, че на процесните дата и място е проведено общо събрание и че са взети оспорените решения. На следващо място е приел, че при провеждане на общото събрание са нарушени редица императивни разпоредби на ЗУЕС, свързани с процедурата по свикване на събраниято, както и част от взетите решения са в нарушения на разпоредбите на ЗУЕС.

От двете спореци страни са ангажирани доказателства - писмени и гласни, назначена е експертиза, въз основа на които се установява следната фактическа обстановка:

По делото не е спорно, че ищите П. К. Т., В. К. Т. и лицата Г. Д. Т., Р. Д. Т.а, Т. С. Т. и П. З. И., притежават самостоятелни обекти в сграда, находяща се на адрес: гр. Благоевград, ул. „Д. Т. с идентификатор 04279.613.316.1. Сградата представлява ЕС. Налице са осем самостоятелни обекта, като ищите притежават два, а останалите четири лица другите шест обекта. Не е спорно, че страните се легитимират като собственици на основание съдебна делба.

На 20.07.2020г. е съставена покана, подписана от четирима от етажните собственици – Т. Т., Г. Т., Р. Т.а Ч. и П. И., за свикване на ОС на собствениците на самостоятелни обекти в процесната сграда. Видно от същата е посочена – дата, час и място на провеждане на събраниято, посочен е дневен ред от общо девет точки. Видно от протокол съставен на осн. чл. 13, ал. 1 ЗУЕС поканата е поставена на 21.07.2020г. на входа на сградата, което обстоятелство е удостоверено чрез подписа на четиримата автори на поканата. Залепването на входната врата на сградата на дата 21.07.2020г. е удостоверено и с представен констативен протокол /КП/, изготвен от помощник - нотариус А.Б..

По делото са ангажирани доказателства – писмени и гласни, че на 29.07.2020г. е проведено Общо събрание на собствениците на самостоятелни обекти в сграда ЕС, за което е съставен протокол. На събраниято са присъствали четирима от общо шестима собственици на самостоятелни обекти / П. И., Т. Т., Г. Т. и Р. Т.а/. Представен е списък на присъстващите на Общото събрание с посочване на притежаван обект и размер на идеална част. На събраниято по молба на етажния собственик Г. Т. е присъствал и помощник-нотариус по заместване А.Б., който е съставил КП, в който е отразил – деня, часа и мястото на провеждане на събраниято, присъстващите лица и решенията, които са взети. Представен е и протокола от проведеното общо събрание.

На следващо място по делото са ангажирани доказателства - протокол, съставен на 29.07.2020г. от Т. Т. и П. И., за това, че протоколът от общото събрание е изготвен. За соченото обстоятелство е залепено съобщение на 29.07.2020г. на входната врата на сградата. За залепване на това съобщение е съставен КП, изготвен и подписан от св. Б..

С писмено становище неприсъствалите собственици – В. Т. и П. Т. на осн. чл. 19, ал. 6 ЗУЕС, са оспорили съдържанието и достоверността на протокола от събранието. Съобщението е адресирано до управителя на ЕС и е получено от него по ел. поща на 04.08.2020г.

В качеството на свидетел пред първата инстанция е разпитан А.Б.. Същият посочва, че познава етажните собственици повече от 20 години. Посочва, че месец юни или юли 2020г. се провело общо събрание на етажните собственици, присъствали Т., Г., Росилова и адв. И.. Посочва, че трите констативни протокола са изготвени от него, като съставянето им е извършено по-късно, доколкото е било необходимо технологично време, за да се набере и оформи текста. Поради тези причини е налице разминаване в датите посочени в самите протоколи и датата на извеждането им.

Въз основа на така изложената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Предявеният иск пред Районен съд - Благоевград е с правно основание чл. 40 ЗУЕС. Същият е допустим, предявен е от собственици в сграда в режим на ЕС в 30 дневен срок, съобразно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 и ал. 2 ЗУЕС. Коститутивният иск е насочен срещу правно – легитимирана страна – етажните собственици, чрез техния управител.

Настоящата съдебна инстанция намира, че при свикването и провеждане на процесното събрание не са нарушени разпоредбите на ЗУЕС, регламентиращи реда и начина на свикване и провеждане на общо събрание на ЕС.

В разпоредбата на чл. 12 ЗУЕС е предвидено кои лица могат да свикват общо събрание. Това са управителят или етажни собственици, притежаващи най-малко 20 на 100 ид. части от общите части на сградата. В случая и доколкото ЕС не е имала избран управител инициативата за това е на четирима етажни собственици, притежаващи повече от 20 % ид. части от общите части на сградата. Писмената покана за свикване на събрание е подписана от П. И., Т. Т., Г. Т. и Р. Т.а.

В разпоредбата на чл. 13 ЗУЕС е регламентиран редът за свикване на общото събрание. В чл. 13, ал. 1 е посочено, че се свиква чрез покана, подписана от лицата, които свикват общото събрание, която се поставя на видно и общодостъпно място на входа на сградата, не по-късно от 7 дни преди датата на събранието. По делото са представени доказателства, че писмената покана е подписана от свикващите събранието лица, поставена е на видно и общодостъпно място - на входа на сградата, находяща се на ул. „Д. Т., което се установява от представен по делото протокол, подписан от четиримата собственици. Върху самият протокол са отбелязани датата и часа на залепване на поканата - 21.07.2020г. от 13 часа. Обстоятелството, че ръкописно са посочени дата и час на залепване на поканата по никакъв начин не опорочава процедурата по свикване на събранието, както е приел районният съд. Отбелязването на дата и час на залепване е върху писмения документ преди подписите на лицата, свикали събранието.

Сочените обстоятелства се доказват и от КП, съставен от помощник -

нотариуса, както и от неговите показания пред районния съд.

Събранието е проведено на осмия ден след залепване на поканата, с което е спазена и разпоредбата на чл. 13, ал. 1, изр. последно от ЗУЕС. В поканата е посочен и дневният ред, съобразно изискването на чл. 13, ал. 7 от закона.

По делото са ангажирани доказателства, че събрание на дата 29.07.2020г. е проведено и на него са присъствали четирима собственици на обекти в сградата, а именно П. И., Т. Т., Г. Т. и Р. Т.а. В подкрепа на този извод са протокола от общото събрание, КП, съставен от св. Б. и показанията на последния. Действително в срока по чл. 16, ал. 9 ЗУЕС неприсъствалите собственици са оспорили пред управителя съдържанието на протокола, вкл. достоверността на отразените в него решения. След като е налице валидно оспорване протоколът не се ползва с доказателствена сила и само въз основа на него не би могло да се докаже, че общо събрание е проведено и че са взети оспорените решения. По делото обаче са ангажирани други доказателства, въз основа на които може да направи категоричен извод, че събрание е проведено и са взети решения по отделните точки. В тази връзка е КП на помощник - нотариуса, който е присъствал на събранието, отразил е присъстващите лица, датата и часа на провеждане на събранието и взетите решения. В същата насока са и показанията му дадени пред първата инстанция.

Въззивната инстанция не споделя изводите на районния съд, за това че констативните протоколи са нищожни, доколкото при съставянето им не са спазени исканията на ГПК. Обстоятелството, че е налице разминаване на датите – посочени от самия нотариус като дата на извършване на съответното действие и по-късно посочената дата на извеждането на протоколите и вписване в съответните книги и регистри не би могло да опорочи процедурата по издаването им. Това разминаване се дължи на обстоятелството, че действията, които е възприел нотариусът са извършени на една дата, а извеждането на самия протокол е на друга дата, доколкото е било необходимо технологично време за изготвянето му. Липсата на подпис на молителите също не опорочава НУ до степен на негова нищожност. Съгласно разпоредбата на чл. 576 ГПК нищожен поради неподписването му може да бъде нотариалният акт. В случая следва да се отбележи и това, че дори и КП да не е бил подписан от четиримата молители, протоколът от общото събрание е подписан от тях. Последният макар и да е оспорен по реда на чл. 16, ал. 9 ЗУЕС не може да бъде игнориран напълно, а следва да бъде ценен наред с останалите доказателства по делото.

Доказателство, че събрание е проведено и на него са присъствали четиримата етажни собственици са и показанията на св. Б., който е пряк очевидец, присъствал на събранието и е възприел непосредствено случващото се пред него.

Налице е бил кворум за провеждане на събрание. Съгласно разпоредбата на чл. 15, ал. 1 ЗУЕС общото събрание се провежда, ако на него присъстват лично или чрез представител собственици на най-малко 67 на сто

идеални части от общите части на етажната собственост. По делото не е спорно, че процесната сграда се състои от осем самостоятелни обекта – два притежавани от ищците и останалите шест притежавани от собствениците, присъствали на общото събрание. Представен е списък на присъстващите с отбелязване на притежавания обект, размер идеални части и собственик. Същият е съставен на основание чл. 17, ал. 4 ЗУЕС. Видно от изготвения списък присъстващите етажни собственици притежават 68,93 % ид. части от общите части на сградата. За установяване на точно притежаваните идеални части е назначена експертиза, видно от която вещото лице по два различни метода е посочило за всеки обект % идеална част от общата част на сградата. По първия вариант – съобразно документите за собственост, присъствалите на събранията собственици притежават 68,93 % ид. части, а съобразно измерванията на квадратурата на притежаваните идеални части на цялата сграда на място притежаваните идеални части за присъстващите лица са 67,99 % ид. части. Който и от двата варианта да се възприеме, приставащите лица са притежавали повече от 67 % ид. части, поради което е бил налице кворум за провеждане на събранията.

Протоколът от проведеното събрание съдържа всички изискуеми реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 16, ал. 5 ЗУЕС, а именно посочени са датата и мястото на провеждане на събранията – 29.07.2020г., в двора на сградата, находяща се на ул. „Д. Т.. Посочен е дневният ред, както следва: 1. Избор на Управител /Управителен съвет/ и определяне срок на мандата му; 2. Гласуване на възнаграждение на избрания Управител /Управителен съвет/; 3. Приемане на решение за определяне на членския внос на собствениците и ползвателите на самостоятелни обекти в етажната собственост; 4. Приемане на решение за предоставяне за безвъзмездно ползване на обща част на сградата - проход откъм задната част /откъм двора/ на сградата, между самостоятелни обекти с идентификатори 04279.613.316.1.10 и 04279.613.316.1.2 и стълбище за достъп до находящия се в сутерена самостоятелен обект с идентификатор 04279.613.316.1.9. Безвъзмездното ползване да бъде предоставено на собствениците на находящия се в сутерена самостоятелен обект с идентификатор 04279.613.316.1.9.5. Даване на съгласие върху фасадата на сградата, над обект с идентификатор 04279.613.316.1.2, да бъде поставен дървен навес, който да обслужва обекта и да се разпростира върху тротоара пред обекта. 6. Даване на съгласие за съществуване на паянтови постройки - бараки в двора на сградата, които да са долепени до нея и да обслужват самостоятелни обекти с идентификатори 04279.613.316.1.9 и 04279.613.316.1.10. 7. Вземане на решение за отдаване под наем на незастроена част от дворното място, както и находящите се в него паянтови постройки - бараки. 8. Обсъждане на предстоящи ремонтни дейности, свързани с фасадата и покрива на сградата. 9. Други.

По т.1 е взето единодушно решение управител на ЕС да е П. И. с мандат от три години. Видно от чл. 11, ал. 1, т. 2 ЗУЕС общото събрание може да избира управител. Мандата му е законово регламентиран на две години – чл. 19, ал. 2 ЗУЕС, като в разпоредбата на чл. 21, ал. 2 ЗУЕС се сочи, че управителят продължава да изпълнява функциите си до избора на нов

управител. При това положение е напълно възможно управителят да изпълнява функциите си и повече от законовия срок от две години. Поради това обстоятелството, че е посочен мандат от три години е ирелевантно и не опорочава взетото решение, което на практика е за избор на управител с мандат, който е регламентиран в закона.

По т. 2 е взето решение за определяне на възнаграждение за избрания управител в размер на 450 лв. месечно. Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 7 ЗУЕС по решение на общото събрание на управителя може да се плаща възнаграждение, поради което атакуваното решение е съобразено с изискванията на закона.

По т. 3 е взето решение за определяне на членски внос /разходи за управление и поддръжка/ на общите части за всеки собственик, ползвател и обитател в размер на 70 лв. месечно. Определен е и ежемесечен членски внос за фонд Ремонт и обновяване в размер на 300 лв. на месец, разпределен съобразно идеалните части на собствениците. Управителят е задължен да открие специална сметка, по която да се набират сумите за фонд ремонт и обновяване. Приетите решения са в правомощия на общото събрание – чл. 11, ал. 1, т.5 и т. 7. Обстоятелството, че е използван изразът – определяне на членски внос, а не размер на парична вноски не влияе на законосъобразността на решението, а е въпрос на използвана терминология. Не остава съмнение, че е взето решение за заплащане на вноса от 70 лв., необходима за управление и поддръжка на общите части. В тази насока не се споделят изводите на районния съд за това, че е взето решение, което не е включено в дневния ред.

По т. 4 е взето решение да се предостави на част от собствениците да ползват безвъзмездно, лично или чрез трето лице, описана обща част на сградата, по т. 7 е взето решение за ползване на паянтови постройки - бараки, от една част от собствениците. Посочените решения също са в правомощие на общото събрание – чл. 10, б. „б“ ЗУЕС.

По т. 5 е взето решение за даване на съгласие на собственик на самостоятелен обект в сградата да постави дървен навес от около 7 кв.м. закрепен върху фасадата на сградата. Съгласно разпоредбата на чл. 17, т. 10., б „м“ ЗУЕС общото събрание може да взема решение за управление на общите части каквато безспорно се явява фасадата на сградата. Отделно от това по делото са ангажирани доказателства, че въпросният дървен навес е поставен и при извършвана проверка от компетентните общински служители нарушения не са констатирани /вж. писмо на лист 138 от първоинстанционното дело/. Липсват доказателства сградата да е паметник на културата, каквито са ищцовите твърдения.

По т. 6 е взето решение за даване на съгласие за съществуване на паянтови постройки – бараки в двора на сградата, които са долепени до нея и обслужват два обета, а по т. 7 е взето решение да продължи ползването на незастроена част от дворното място от „Имортал 2009“ ООД, както е било до сега. Практиката на съдилищата е константна в насока, че не всички решения на ОС на ЕС подлежат на отмяна. Не подлежат на отмяна и на съдебен контрол онези решения, с които на практика не се променя досегашното

фактическо положение, т. е не пораждат промяна. Решенията за даване на съгласие за съществуване на постройки и ползване на част от дворно място, така както е било от 2014г. са решения, чрез които не се променя съществуващото положение.

За ползването на барака от „М.Л.Б.“ ООД не е взето конкретно решение, което да подлежи на съдебна преценка. Събранието единствено е констатирало, че паянтовата постройка се ползва от посоченото юридическо лице, както е че следва да се покани дружеството да сключи договор за наем, при липса на желание са се премахне бараката. Посочените констатации не са решения на общото събрание, които да подлежат на съдебен контрол по реда на чл. 40 ЗУЕС.

По т. 8 е взето решение за отлагане на произнасянето й, а по т. 9 не са постъпили конкретни предложения.

Неоснователни са възраженията на ищите относно това, че предоставяне правото на ползване на обща част от сградата или от дворното място е на практика учредяване право на ползване, за което се изисква мнозинство от 100 % при вземане на решение. Дворното място е обща част по предназначение. Предоставяне ползването на обща част на собственик или на трето за собствеността лице не представлява разпоредително действие, тъй като предоставяне на ползване на обща част не представлява изключването му като обща част на сградата. Ползването на бараките, построени в дворното място или на общи части от сградата на собственици или трети лица не е действие на разпореждане, а действие на управление на общите части. В компетентността на общото събрание е приемане на решения за отдаване под наем, безвъзмездно ползване на собственици или на трети лица. За приемане на това решение е предвидено обикновено мнозинство от 50 % от предоставените на общото събрание идеални части от общите части на сградата – чл. 17, ал. 2 ЗУЕС. Такова мнозинство е било необходимо и за всички останали решения, които са взети единодушно от собственици, притежаващи повече от 67 % идеални части от общите части на сградата.

Поради изложеното по-горе следва изводът, че атакуваните решения са законосъобразни и като такива не подлежат на отмяна. Като е достигнал до обратния извод районният съд е постановил неправилен съдебен акт, който следва да се отмени и вместо това предявеният иск по чл. 40 ЗУЕС ще следва да отхвърли.

На осн. чл. 78, ал. 3 ГПК ще следва ищите да заплатят на ответника разноски за първата и въззивната инстанция в размер на общо 1525 лв., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за първата инстанция и заплатена държава такса за въззивната инстанция.

Водим от изложеното и на основание чл. 271, ал. 1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Решение № 324/10.06.2022г., постановено по гр.д. № 1645/2020г., по описа на Районен съд - Благоевград и вместо това

ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от П. К. Т., с ЕГН *****, с адрес: гр. Благоевград, ул. „М.К.” № *** и В. К. Т., с ЕГН *****, с адрес: Благоевград, ул. „М.К.” № 1, ет. 2, ап. 10, за отмяна на решения на общото събрание на Етажна собственост с адрес: Благоевград, ул. „Д.Т.” № 5, бивш хотел „Л.“, проведено на дата 29.07.2020г.

ОСЪЖДА П. К. Т., с ЕГН *****, с адрес: гр. Благоевград, ул. „М.К.” №**** и В. К. Т., с ЕГН *****, с адрес: Благоевград, ул. „М.К.” №1, ет.**, да заплатят на собствениците на Етажна собственост с адрес: Благоевград, ул. ”Д.Т.” № 5, сторените разносики за двете съдебни инстанции в размер на общо 1525 лв. (хиляда петстотин двадесет и пет лева).

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____